

Anledning. Men de begaaede Fejl var for længst berigtiget, Jacobsen havde i 1927 faaet den Erstatning, han krævede, og Departementschefen i Justitsministeriet havde efter nøje Gennemgang af Sagen meddelt Ministeren, at der ikke efter hans Opfattelse ud fra Billighedssynspunkter var Grundlag for at tillægge Jacobsen yderligere Erstatning.

Forespørgeren var ikke tilfreds med Ministrenes Erklæring, og idet han i et udførligt Foredrag paa ny optrak Sagens Hovedlinier, tog han paa flere Punkter Afstand fra Ministrenes Synspunkter. Han hævdede saaledes, at naar Fabrikant Jacobsen i 1927 var gaaet ind paa en Tillægskontrakt med Statsbanerne, var det, fordi Nøden bogstavelig drev ham til det, og at Banerne havde udnyttet denne Nødssituation. Og naar Jacobsen ikke havde appelleret Byretsdommen af 1932, var Grunden den, at Politiaadvokaten pressede paa for ikke at faa Appel, og at Banerne gennem deres Sagfører lod skinne igennem, at de gerne vilde have et Forlig i Stand, hvorfor Jacobsen efter sin Forsvarers Raad opgav at appellere. — Da nu saavel Justitsministeriet som Ministeriet for offentlige Arbejder trods mange og lange Drøftelser ikke mente sig i Stand til at foretage mere i Sagen, maatte Forespørgeren bede Folketinget medvirke til at forlange en Undersøgelse iværksat, og han fremsatte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget opfordrer Justitsministeren til at nedsætte et Udvalg, hvori ogsaa Rigsdagen er repræsenteret, til at undersøge Sagen: Kontraktforholdet mellem De danske Statsbaner og Fabrikant Harry Jacobsen, og derefter afgive Beretning om Sagen, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Justitsministeren kunde ikke modtage den foreslaaede Dagsorden. Sagen var efter det foreliggende fuldstændig oplyst, og hvis der skulde foretages mere, maatte man gaa den normale Vej.

Ministeren for offentlige Arbejder afviste ligeledes Dagsordenen, idet han ikke saa nogen Mulighed for at komme Sagen nærmere. Ministeren hævdede i øvrigt, at det ikke med Rette kunde siges, at Jacobsen i 1927 var blevet behandlet mindre kulant af Statsbanerne.

Af *Partiordførerne* anbefalede *Kristen Amby* (K. F.) og *Sønderup* (V.) i korte Indlæg at stemme for Forespørgerens Dagsorden. Derimod delte *Fr. Dalgaard* (S.) og *Rager* (R. V.) Ministrenes Synspunkt; ligeledes *Oluf Pedersen* (D. R.), som fandt det rigtigt, at Justitsministeren afviste, som han havde gjort og med den Begrundelse, at der forelaa en Byretsdom, som ikke var appelleret.